

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fulvii Androtii Societ: Iesv Theologi Opuscula spiritualia

Androzzi, Fulvio

Coloniae, 1611

Peccata venialia cur fugienda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48641)

quia bonum elicit ex malo, & suauem
sonum ex cythara non accommodata,
Bonitas denique quia benefacit inimicis
suis. Si igitur Deus non condonasset
mihi mea peccata, priuatus esset haec
gloria.

PECCATA VENIALIA CUIUS
fugiendae.

OCto causas supra recensimus
cur peccata etiam venialia sint fu-
gienda, quibus haec tex possunt adiungi.
1. Quia impediunt deuotionem oratio-
nis mentalis. 2. Progressum in vita spi-
rituali. 3. Displicent Deo, & impediunt
quo minus voluntati diuinæ perfecte
obsequamur. 4. Faciunt, ut multis do-
nis spiritualibus destituamur, quibus ali-
loquin ornandi fuisset, si illa non
obstitissent: Sunt enim quasi furunculi,
qui paulatim multa eripiunt, & licet fu-
rari non videamur, eò quòd minuta que-
dam eripiant, tamen exitus tandè pro-
bat furtum commissum, cum Domi-
nus deprehēdit sibi multa deesse: sic nos
dum à venialibus non abstinemus, et-
iam si nihil perdere videamur, tamen
latis perdimus, dum multis donis pri-
uamur. 5. Reddunt animam infirmam
& obnoxiam omnibus malis infirmo-
rum

rum. Sunt quoque velut exigua in corpore vulnera, quæ licet læthalia non sint, tamen afferunt fastidium, & impediunt ad sanitatem. Vt ergo omni studio curamus & illa sanari, sic deberemus etiam sanare peccata venialia. Quia impediunt, minus perfectè Deum & videamus, & amemus, sicut pulueres obiecti oculis impediunt, quo minus possimus rem conspicerè.

SS. PATRVM DICTA DE
peccato veniali.

S. Augustinus quodam in loco dicit. Ne cõtemne peccata parua, & si parua facis, dum ea ponderas, time saltem quando annumeras. Idem ait. Nullum peccatum tam paruum est, quod contemptum non fiat magnum: arenæ enim maris licet exiguæ sint, & similiter guttæ aquæ, tamen multiplicatæ augēt flumina, & magna damna faciunt; guttæ quoque subeuntes nauem tandem eã submergunt. Idem ait. Nullum esse tam paruum peccatum, quin hominem, si in eo sibi complaceat, occidere possit; quia disponit ad mortale.

S. Hieronymus vult magnam haberi venialium rationem: nec debere considerari, quòd parua sint, sed quòd magnus sit Deus, cui displicent. Et

Et qui tantum cauent à mortalibus, parui autem faciunt venialia, sunt similes famulo, qui Domino obsequi non vult, nisi quando stringit gladium; & mulieri, quæ cum sit impudica foris non aliud facit, quàm ne displiceat marito.

S. Gregorius scribit, veniale aliquando periculosius esse mortali: quia hoc cognoscitur, illud verò, quia non cognoscitur, potest dare causam magnæ ruinae.

S. Bernardus in sermone de conversione S. Pauli, contra quosdam qui parui faciebant peccata venialia, valde exaggerat eorum gravitatem in hominibus, maximè spiritualibus, eò quòd magna bona, & egregia Dei dona & gustus impendant.

S. Thomas asserit nec minimū peccatum veniale patrandum esse ad evitandum quantumvis maximum scandalū, eò quòd veniale disponat ad mortale, & maximum damnum animæ adferat.

Taulerus ait nulla lingua explicari, nec vlllo intellectu capi posse, quàm pernitiosum animæ sit peccatum veniale, idque facilè notari posse ab eo, qui eius mala cognovit, inter quæ est, quod obliget ad pœnam luendam, vel in hoc seculo, vel in Purgatorio. Quod pulchritudinem

dinem animæ contamine. Quod feruorem caritatis tam utilem & necessarium imminuat. Quod vires animi debilitet. Quod retardet à gloria. Quod impediât augmentum gratiæ & gloriæ, ac dsni que quod viâ paret ad mortale

POSSITNE LICITE COMMITTI
peccatum veniale, ad salutem totius
mundi procurandum.

§ Thomæ, cæterorumque Doctorum communis opinio est, si totius mûdi conflagratio, & omnium hominum æterna damnatio, vno mendacio posset caueri, potius permitteadam esse totius mundi, & omnium hominum iacturam, quàm proferendum mendacium, licet paruum.

Primò, quia non sunt faciēda mala, vt eueniant bona, vt loquitur S. Paulus. *Rom. 3.*

II. Quia Dominus dicit in Euāgelio. *Matth. 10.*
Quid prodest homini, si vniuersum mundū lucretur, anima verò sua detrimentum patiatur? quasi dicat nihil.

III. Quia homo plus debet diligere animam suam, quàm omnia alia, & ideo ne minimum quidem damnari inferre